

Bc. Aneta Brodilová: Distanční výuka z pohledu jedné rodiny. Diplomová práce.

Oponentský posudek.

Studentka Aneta Brodilová se ve své práci rozhodla kvalitativně prostřednictvím 3 rozhovorů prozkoumat oblast distanční výuky a jejího vlivu na jednu konkrétní rodinu.

Téma je velmi aktuální a v praxi jistě žádané. Nápad na zapracování distanční výuky do celkového rodinného příběhu se jeví jako originální a užitečný pro komplexní uchopení sledovaného fenoménu. Cíle práce jsou představeny hned v úvodu, jsou prezentovány srozumitelně, realisticky, čtenář je od začátku provázen jasnou trajektorií práce.

Teoretická část je rozdělena do dvou částí. První část seznamuje čtenáře s distančním vzděláváním, stručně představuje jeho legislativní ukotvení a formy a pomocí aktuálních výzkumů přináší informace o jeho výhodách a nevýhodách. Podrobněji se pak věnuje roli rodiče v distančním vzdělávání, což je s ohledem na zvolené téma práce na místě. Kladně hodnotím zařazení kapitoly o obecném vztahu rodiče a školy, jelikož tím studentka dává své úzce zaměřené téma do širších souvislostí. Ve druhé části jsou představeny základy systemického a narativního přístupu, z nichž autorka vycházela při interpretaci. Vystavení teoretické části se mi líbí. Její slabší stránku spatřuji v menším množství použitých informačních zdrojů, což je pochopitelné u témat zcela nových, zde je však i v tématech již prozkoumaných počet uvedených zdrojů poměrně nízký. Celkový rozsah informačních zdrojů je spíše menší, ale dostačující, zastoupena je i zahraniční literatura.

Podstata práce leží v **části praktické**. Metodologie výzkumu je dobře zdůvodněna. Autorka v empirické části hojně odkazuje na část teoretickou, celá práce tak působí celistvě a dobře se čte. Respondenti jsou dobře popsáni, výzkumné otázky jasně stanoveny. Oceňuji empatický přístup, se kterým studentka k celému výzkumnému šetření přistupovala – při plánování výzkumu i jeho samotné realizaci (např. kladla důraz na vytvoření důvěry a bezpečného prostředí). Struktura interpretační části je vystavěna logicky, od situačního kontextu rozhovorů, přes průřezová témata vyvstává z rozhovorů až k finálnímu obrazu rodiny, kde v podstatě shrnuje všechny získané poznatky. Časté citace dodávají textu živost a autentičnost. Interpretace se jeví jako poctivě provedené, nechybí hlubší analytická úvaha a zdá se, že autorka práce pronikla do podstaty věcí. Autorka se dokázala posunout od tématu distanční výuky k tématu rodinného obrazu, čímž prohloubila vhléd do této problematiky. Vše navíc dobře usadila v teoretickém rámci dosavadních poznatků. Dalo by se říci, že získaný materiál je dobře vytěžen. Informace jsou sdíleny otevřeně (např. přiznává, že se jí nepodařilo dceru úplně rozmluvit), nechybí ani upozornění na možná subjektivní zkreslení a zohlednění případných alternativních vysvětlení. V diskusi srovnává zjištěné poznatky s jinými výzkumnými šetřeními na téma distanční výuka a její vliv na rodinu, a tak práci znovu usazuje v původně vytyčeném tématu distanční výuky. V závěru práce rekapituluje nejpodstatnější výsledky.

Předložená práce je zpracována na dobré úrovni, text je vhodně členěn a jsou dodrženy všechny zásady logické i formální strukturace textu. Je napsána na dobré akademické úrovni.

Práci doporučuji k obhajobě.

Možné otázky pro obhajobu: Přemýšlela autorka práce také o zapojení dalších žen z rodiny (babičky, prababičky) do výzkumu? Jak si myslí, že by to její výzkum mohlo ovlivnit/posunout?